

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. spalio 18 d.*

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Reglamentas (EB) Nr. 397/2004 – Medvilnės patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, importas – Išlikęs suinteresuotumas pareikšti ieškinį“

Byloje C-100/17 P,

dėl 2017 m. vasario 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, įsteigta Karačyje (Pakistanas), atstovaujama advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J.-P. Hix, padedamai advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir N. Kuplewatzky,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos teisėjo pareigas einantis septintosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai K. Jürimäe ir C. Lycourgos, E. Juhász (pranešėjas) ir C. Vajda,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. sausio 25 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2018 m. kovo 22 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *Gul Ahmed Textile Mills Ltd* (toliau – *Gul Ahmed*) prašo panaikinti 2016 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (T-199/04 RENV, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2016:740), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2004 m. kovo 2 d. Reglamento (EB) Nr. 397/2004, nustatančio galutinį antidempingo muitą medvilnės patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, importui (OL L 66, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 50 t., p. 26, toliau – ginčijamas reglamentas), panaikinimo, kiek jis susijęs su apeliante.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

- 2 Kiek tai svarbu šiai bylai, toliau pateikiamas trumpas ginčo aplinkybių apibūdinimas.
- 3 *Gul Ahmed* yra Pakistano bendrovė, kuri gamina ir į Europos Sąjungą eksportuoja medvilnės patalynę.
- 4 2002 m. lapkričio 4 d. gavusi skundą Europos Komisija pradėjo antidempingo tyrimą dėl Pakistano kilmės medvilnės patalynės, išaustos tik iš medvilnės ar įmaišius sintetinio ir dirbtinio pluošto arba lino (kai linas nėra dominuojantis pluoštas), balintos, dažytos ar margintos, importo nuo 2001 m. spalio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 30 d. Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 1999 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.
- 5 2003 m. gruodžio 10 d. Komisija nusiuntė apeliantei bendrąjį galutinės informacijos dokumentą, jame išsamiai nurodė aplinkybes ir motyvus, dėl kurių siūlo priimti galutines antidempingo priemones, ir specialiai apeliantei skirtą galutinės informacijos dokumentą. 2004 m. sausio 5 d. raštu apeliante apskundė Komisijos šiuose dokumentuose nurodytas išvadas. 2004 m. vasario 16 d. raštais apeliante Komisijai pateikė papildomos informacijos.
- 6 2004 m. vasario 17 d. Komisija atsakė į 2004 m. sausio 5 d. raštą. Nors ir šiek tiek pakoregavusi skaičiavimus, ji patvirtino savo išvadas, padarytas ankstesniame punkte nurodytuose galutinės informacijos dokumentuose. 2004 m. vasario 27 d. rašte apeliante dar kartą nurodė klaidas, kurias Komisija esą padarė savo analizėje.
- 7 2004 m. kovo 2 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.
- 8 Ginčijamo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje Taryba nustatė 13,1 % bendrą dempingo dydį, taikomą visiems Pakistano eksportuojantiems gamintojams.
- 9 Vėliau Taryba dalyje, skirtoje kainos analizei, bendrai dėl Sąjungos pramonei padarytos žalos tyrimo, nurodyto minėto reglamento 92 konstatuojamojoje dalyje, iš esmės pažymėjo, kad vidutinės Sąjungos gamintojų kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį laipsniškai padidėjo ir kad reikia atsižvelgti į tai, kad šios vidutinės kainos atspindi ir didelės, ir mažos vertės aptariamus produktus, taip pat į tai, kad „[Sąjungos] pramonė buvo priversta gaminti daugiau didesnės vertės produktų, kadangi jų pardavimus didesnės apimties masinėje rinkoje išstūmė importas iš mažesniomis kainomis produktus gaminančių šalių“.
- 10 Ginčijamo reglamento 101 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad Sąjungos pramonės padėtis pablogėjo, ir kartu pažymėjo, kad, kalbant apie atrinktų gamintojų vidutines pardavimo kainas, „jos per nagrinėjamą laikotarpį didėjo, tačiau tai iš dalies susiję su perėjimu prie aukštesnės kokybės produktų pardavimo“.
- 11 Bendrojoje dalyje, skirtoje priežastinio ryšio analizei, Taryba, nagrinėdama importo dempingo kainą poveikį, ginčijamo reglamento 104 ir 105 konstatuojamosiose dalyse iš esmės nurodė, kad tiek medvilnės patalynės importo iš Pakistano kiekis, tiek šios šalies atitinkamos rinkos dalis Sąjungoje

padidėjo. Taryba, be to, pažymėjo, kad „importo dempingo kainos buvo žymiai [gerokai] mažesnės už [Sąjungos] pramonės ir kitų trečiųjų šalių eksportuotojų kainas. Be to, buvo nustatyta, kad [Sąjunga] turėjo pasitraukti iš žemų [mažų] kainų rinkos segmentų, kuriuose importas iš Pakistano užima tvirtą padėtį, kas [o tai] irgi pabrėžia priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina ir [Sąjungos] pramonės patiriamos žalos“.

- 12 Galiausiai analizuodama kitų veiksnių poveikį Taryba ginčijamo reglamento 109 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad importas iš trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, tiriamuoju laikotarpiu padidėjo. Šiuo klausimu Taryba pažymėjo, kad „[a]tsižvelgiant į tarp Turkijos ir [Sąjungos] bendrovių korporacinius ryšius, tarp Turkijos eksportuojančių gamintojų ir [Sąjungos] verslininkų yra tam tikra rinkos integracija bendrovių tarpusavio prekybos forma, kuri perša mintį, kad sprendimas importuoti iš šios šalies nėra susijęs su kaina. Tai patvirtina Turkijos patalynės importo vidutinė kaina per [tiriamąjį laikotarpį], kuri buvo aukštesnė už Indijos importo kainą beveik 45 %, o už Pakistano – 34 %. Todėl neįtikima, kad importas iš Turkijos panaikintų priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina iš Pakistano ir [Sąjungos] pramonės patirtos žalos“.
- 13 Galiausiai ginčijamo reglamento 112 punkte Taryba pažymėjo, kad „[Sąjungos] pramonės gaminamos patalynės paklausa sumažėjo, kadangi [Sąjungos] pramonė sutelkė dėmesį į aukščiausios rūšies produkcijos rinką, kurioje parduodama mažiau. Tačiau, kaip išdėstyta pirm[ą], bendras patalynės vartojimas [Sąjungoje] per nagrinėjamą laikotarpį ne sumažėjo, o padidėjo. Dauguma [Sąjungos] gamintojų turi skirtingas produktų linijas skirtingiems rinkos segmentams. Aukščiausios rūšies produkcija neša didelį pelną, tačiau jos parduodama tik labai nedideli kiekiai. Kad galėtų kuo labiau padidinti pajėgumų išnaudojimą ir padengti fiksuotas gamybos sąnaudas, [Sąjungos] pramonei taip pat reikia parduoti produktų ir žemų [mažų] kainų rinkos segmente. Nėra požymių, kad šiame rinkos segmente paklausa sumažėjo. Antra vertus, ši segmentą vis labiau užkariauja importas žemomis [mažomis] kainomis, kuris daro žalą [Sąjungos] pramonei. Atsižvelgiant į bendrą vartojimo padidėjimą, kuris neapsiriboja konkrečiu rinkos segmentu, paklausos padėtis [Sąjungoje] negali būti vertinama kaip panaikinanti priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina iš Pakistano ir [Sąjungos] pramonės patirtos žalos“.
- 14 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalį medvilnės patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, priskiriamos šiame reglamente nurodytiems Kombinuotosios nomenklatūros kodams, importui įvestas 13,1 % antidempingo muitas.
- 15 Pagal 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas) 11 straipsnio 3 dalį Taryba, remdamasi nauju tiriamuoju laikotarpiu nuo 2003 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. kovo 31 d., savo iniciatyva atlikusi dalinę – apribotą dempingo – tarpinę peržiūrą, iš dalies pakeitė ginčijamąjį reglamentą, priimdama 2006 m. gegužės 5 d. Reglamentą (EB) Nr. 695/2006 (OL L 121, 2006, p. 14), kuriuo nustatytos naujos antidempingo maito normos: nuo 0 iki 8,5 %. Kadangi didelis eksportuojančių gamintojų skaičius bendradarbiavo, buvo sudarytas atrinktų bendrovių sąrašas, į kurį įtraukta ir apeliantė. Buvo nustatyta šiems produktams taikytina galutinio antidempingo maito norma – 5,6 %.
- 16 Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį nustatytas galutinis antidempingo maitas nustojo galioti 2009 m. kovo 2 d., t. y. praėjus penkeriems metams nuo jo nustatymo.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 17 2004 m. gegužės 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu skundu *Gul Ahmed* kreipėsi į Bendrąjį Teismą, siekdama, kad būtų panaikintas ginčijamas reglamentas.

- 18 Šis ieškinys buvo grindžiamas penkiais pagrindais, grindžiamais:
- pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 ir 9 dalių, kiek tai susiję su tyrimo pradėjimu, ir 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (GATT) (OL L 336, 1994, p. 103, toliau – 1994 m. antidempingo kodeksas), išdėstyto Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties, pasirašytos 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše (OL L 336, 1994, p. 1), 1 A priede, 5 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio 2 dalies pažeidimu,
 - akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 5 dalių ir 18 straipsnio 4 dalies pažeidimu, taip pat 1994 m. antidempingo kodekso pažeidimu, kiek tai susiję su normalios vertės apskaičiavimu,
 - pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies, 1994 m. antidempingo kodekso ir EB 253 straipsnyje įtvirtintos pareigos nurodyti pakankamus motyvus pažeidimu, kai lyginant normaliąją vertę ir eksporto kainą atsižvelgta į sumažintus muitus ir pritaikyta korekcija,
 - akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1–3 ir 5 dalių, taip pat 1994 m. antidempingo kodekso pažeidimu, kiek tai susiję su didelės žalos egzistavimo fakto nustatymu, ir
 - akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalių bei 1994 m. antidempingo kodekso, kiek tai susiję su priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir tariamai padarytos žalos nustatymu, pažeidimu.
- 19 Bendrasis Teismas 2011 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (T-199/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:535), neišnagrinėjęs kitų jam pateiktų pagrindų, pripažino pagrįsta penktojo pagrindo trečią dalį, motyvuodamas tuo, kad Taryba, neišnagrinėjusi, ar pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį dėl ankstesnių antidempingo muitų uždraudimo ir bendrosios lengvatų sistemos taikymo Pakistanui nutrūko priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš Pakistano ir Sąjungos pramonei padarytos žalos, ir panaikinusi ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su *Gul Ahmed*, padarė teisės klaidą.
- 20 Taryba, palaikoma Komisijos, pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo, siekdama, kad jis būtų panaikintas.
- 21 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimu *Taryba / Gul Ahmed Textile Mills* (C-638/11 P, EU:C:2013:732) Teisingumo Teismas panaikino 2011 m. rugsėjo 27 d. Sprendimą *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (T-199/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:535) ir grąžino bylą Bendrajam Teismui.
- 22 2015 m. lapkričio 26 d. Bendrasis Teismas surengė posėdį byloje T-199/04 RENV. Šiame posėdyje Taryba, palaikoma Komisijos, teigė, kad *Gul Ahmed* jau nebėra suinteresuota pareikšti ieškinį.
- 23 Siekdamas pagrįsti šį argumentą abi institucijos teigė, kad nagrinėjamame reglamente nustatyti antidempingo muitai nustojo galioti 2009 m. kovo 2 d., todėl jie nebetaikomi nagrinėjamo produkto eksportui. Jos taip pat tvirtino, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnį 2014 m. kovo 1 d. pasibaigė terminas bet kokiam ieškiniui dėl taikant šiuos muitus padarytos žalos pareikšti ir kad taip pat yra suėjęs senaties terminas dėl teisės į antidempingo muitų grąžinimą pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), 236 straipsnį. Jos teigė, kad dėl šios priežasties prašomas panaikinimas nebegalėtų suteikti kokios nors naudos *Gul Ahmed*.
- 24 Bendrasis Teismas suteikė *Gul Ahmed* dviejų savaičių nuo teismo posėdžio terminą pateikti savo pastabas dėl nurodyto argumento, susijusio su išnykusiu suinteresuotumu pareikšti ieškinį.

- 25 2015 m. gruodžio 10 d. laišku *Gul Ahmed* pateikė savo pastabas, teigdama, kad tebebuvo suinteresuota pareikšti ieškinį. Šiuo tikslu ji nurodė argumentą, susijusį su, pirma, suinteresuotumo prisiteisti bylinėjimosi išlaidas iš Tarybos išlaikymu, antra, galimybe ateityje pareikšti ieškinį dėl žalos, kurią patyrė, nes Sąjungos teismai nepriėmė sprendimo per pagrįstą laiką, atlyginimo, trečia, galimybe susigrąžinti sumokėtą galutinį antidempingo muitą, ketvirta, su suinteresuotumu užtikrinti, kad panašus neteisėtumas nepasikartotų ateityje, ir, penkta, galimybe ateityje pareikšti ieškinį dėl nagrinėjamo reglamentu padarytos žalos atlyginimo.
- 26 2016 m. sausio 6 ir 20 d. raštuose Komisija ir Taryba pateikė savo pastabas. Iš esmės jos prašė Bendrojo Teismo atmesti *Gul Ahmed* argumentus ir nuspręsti, kad ši bendrovė prarado bet kokią suinteresuotumą į tolesnį bylos nagrinėjimą.
- 27 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė *Gul Ahmed* ieškinį.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

- 28 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu skundu ir procesu Bendrajame Teisme.
- 29 Taryba ir Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 30 Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodo du pagrindus, susijusius su tuo, kad, viena vertus, Bendrasis Teismas, nuspręsdamas, jog nebėra reikalo nagrinėti jos antrojo ir trečiojo pagrindų, nes ji nebepateisino suinteresuotumo pareikšti ieškinį, pažeidė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį, susijusį su reikalavimu motyvuoti sprendimus, ir padarė teisės klaidą, ir, kita vertus, atmesdamas jos penktąjį pagrindą Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ir iškraipė faktus.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 31 Pirmasis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo motyvais, kurie nurodyti jo 42–60 punktuose. Jis padalintas į keturias dalis.
- 32 Savo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantė iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 49, 57 ir 60 punktuose nesilaikius savo pareigos motyvuoti ir pažeidus Bendrojo Teismo procedūros reglamento 129 straipsnį, kai jis iš apeliantės reikalavo įrodyti savo suinteresuotumo išlaikymą pareikšti ieškinį byloje, kurioje buvo siekiama panaikinti ginčijamąjį reglamentą, nors ji manė, kad apeliantas suinteresuotumą pareikšti ieškinį turi įrodyti tik pateikdamas prašymą panaikinti atitinkamą aktą ir kad, įrodžius šį suinteresuotumą, jau šaliai, kuri remiasi šio suinteresuotumo išnykimu, tenka atitinkamo įrodinėjimo pareiga. Ji nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę į gynybą, kai išnagrinėjo tik argumentus, kurie buvo pateikti siekiant įrodyti suinteresuotumo išlaikymą pareikšti ieškinį, tačiau neatsižvelgė į kitas bylos medžiagoje nurodytas aplinkybes.
- 33 Pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 58 punkte nurodė Bendrasis Teismas, klaidos, susijusios su eksporto ir normalios vertės kainų nustatymu, taip pat susijusios su dempingo apskaičiavimu, buvo metodinio pobūdžio klaidos, galinčios pasikartoti ateityje, o

ne specifinės bylai būdingos materialinės klaidos, todėl ginčijamas sprendimas turėjo būti panaikintas, juo labiau kad Sąjunga yra suinteresuota, kad už tokius pažeidimus, kuriais pažeidžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnis, būtų taikomos sankcijos.

- 34 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 58 punktą dėl to, kad nustatydama, jog prašymas sumažinti muitus ir pritaikyti korekciją pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį yra iš dalies atmestinas, nes nepagrįstas jokių tinkamų įrodymų, Bendrasis Teismas pažeidė savo pareigą motyvuoti.
- 35 Savo pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis neatsakė į argumentą, kad, paneigus jos suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl aktų, dėl kurių nebuvo išmokėtos piniginės sumos ir kurie nustos galios prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą dėl šių aktų galiojimo, panaikinimo, tokiems aktams nebus taikoma jokia teisminė kontrolė ir taip bus pažeistas SESV 263 straipsnis, kaip Bendrasis Teismas jau nusprendė 2009 m. kovo 18 d. Sprendime *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba* (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Taryba ir Komisija ginčija apeliantės argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 37 Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jei tas asmuo suinteresuotas ginčijamo teisės akto panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats šio akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai. Tokio suinteresuotumo įrodymą, kuris vertinimas ieškinio pareiškimo dieną ir yra esminė ir pirmoji sąlyga pareiškiant bet kokį teisminį ieškinį, turi pateikti ieškovas (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 4 d. Sprendimo *Andechser Molkerei Scheitz / Komisija*, C-682/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2015:356, 25–27 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Šis suinteresuotumas, be to, turi tęstis iki proceso pabaigos ir teismas, į kurį kreiptasi, gali savo iniciatyva bet kuriuo momentu iškelti klausimą dėl šalies suinteresuotumo išlaikyti savo reikalavimą buvimo, remdamasis po ieškinio pareiškimo susiklosčiusia faktine aplinkybe (šiuo klausimu žr. 1995 m. spalio 19 d. Sprendimo *Rendo ir kt. / Komisija*, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13 punktą, ir 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 57 punktą).
- 39 Bendrasis Teismas ne tik gali savo iniciatyva bet kuriuo proceso momentu iškelti klausimą dėl suinteresuotumo išlaikymo pareikšti ieškinį; jis taip pat gali nagrinėti tokį klausimą, kai šalis, šiuo tikslu pasiremama pakankamai rimtais argumentais, jį iškelia vykstant procesui.
- 40 Vykdydamas tokį tyrimą Bendrasis Teismas turi paraginti ieškovą pateikti su šiuo klausimu susijusius paaiškinimus ir suteikti jam galimybę pateikti įrodymų, aiškiai įrodančių jo suinteresuotumo išlaikymą pareikšti ieškinį.
- 41 Šioje byloje 2015 m. lapkričio 15 d. Bendrojo Teismo posėdyje Taryba ir Komisija, remdamosi šiuo tikslu pakankamai svarbiais argumentais, teigė, kad nebuvo reikalo nagrinėti apeliantės suinteresuotumo pareikšti ieškinį išnykimo fakto. Po šio posėdžio apeliantė buvo paraginta šiuo klausimu pateikti paaiškinimų ir jai buvo suteikta galimybė pateikti visus įrodymus, kurie paneigtų institucijų teiginius.
- 42 Taigi Bendrasis Teismas nepažeidė nei įrodinėjimo pareigos, nei savo motyvavimo pareigos, kai nusprendė, kad nebebuvo reikalo nagrinėti antrojo ir trečiojo pagrindų, motyvuodamas tuo, kad išnagrinėjęs visas faktines ir teises aplinkybes, kuriomis šalys rėmėsi, kiek tai susiję su apeliantės

suinteresuotumo išlaikymu pareikšti ieškinį, ir dėl kurių jos galėjo pateikti paaiškinimą, jis nustatė, jog apeliantė aiškiai neįrodė, kad išlaikė suinteresuotumą, kiek tai susiję su šiais dviem pagrindais dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.

- 43 Be to, apeliantė klaidingai teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į gynybą, nors po to, kai suteikė jai galimybę pateikti paaiškinimą dėl suinteresuotumo išnykimu pareikšti ieškinį grindžiamo prieštaravimo, Bendrasis Teismas pateikė atsakymą dėl visų faktinių ir teisinių aplinkybių, kurias apeliantė nurodė, grįsdama šio suinteresuotumo išlaikymą – tai jis, kaip nurodyta šio sprendimo 39 ir 40 punktuose, turėjo padaryti.
- 44 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 45 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pažymėtina, kad, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodyti kritikuojami sprendimo, kurį prašoma panaikinti, aspektai ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas šis prašymas, ir jis iš tikrųjų neturi reikšti paprasčiausio prašymo, kad Bendrasis Teismas iš naujo išnagrinėtų ieškinį (šiuo klausimu žr. 1996 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *San Marco / Komisija*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, 37 ir 38 punktus).
- 46 Šiuo atveju apeliantė savo apeliaciniame skunde tenurodė metodines skaičiavimo klaidas, jų neapibūdinama, ir dempingo rezultatų skaičiavimo nenuoseklumus, neįrodydama priežasčių, dėl kurių šios klaidos gali pasikartoti ateityje. Be to, kaip savo išvados 75 punkte pažymėjo generalinė advokatė, apeliantė Teisingumo Teismo posėdyje teigė, kad ji manė, jog Komisija savo išvadas grindė savavališkais *ad hoc* sprendimais, neapibrėždama jokio konkretaus skaičiavimo metodo. Taigi apeliantė teismo posėdyje pati pripažino, kad nurodytos klaidos padarytos šios bylos aplinkybėmis.
- 47 Taigi, antrą dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 48 Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies pažymėtina, kad, kaip savo išvados 78 punkte pažymėjo generalinė advokatė, ji grindžiama akivaizdžiai klaidingu skundžiamo sprendimo 58 straipsnio, kuriame Bendrasis Teismas tik konstatavo, jog apeliantė nėra suinteresuota pareikšti ieškinį, nes ginčijamame reglamente padarytos išvados, kurių teisėtumą ji ginčija, yra glaudžiai susijusios su konkrečiomis jo nagrinėjamos bylos aplinkybėmis, aiškinimu. Šiomis aplinkybėmis 58 punkte Bendrasis Teismas tepažymėjo, kad Taryba iš dalies atmetė prašymą sumažinti muitus ir pritaikyti korekciją, nes apeliantė nepateikė tinkamų įrodymų.
- 49 Iš to matyti, kad pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 50 Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies pirmiausia pažymėtina, kad 2009 m. kovo 18 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba* (T-299/05, EU:T:2009:72) 56 ir 57 punktuose pateiktais svarstymais tiesiogiai siekiama atmesti Tarybos šioje byloje pateiktus argumentus – pakartotus šio sprendimo 44 punkte, – pagal kuriuos ieškovės toje byloje nebepateisino suinteresuotumo pareikšti ieškinį, nes po ieškinio dėl panaikinimo pateikimo reglamentas, kurį jos siekė panaikinti, nustojo galios, ir jos pagal šį reglamentą nesumokėjo jokio antidempingo maito.
- 51 Taigi, pažymėtina, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas niekaip nekonstatavo apeliantės išnykusio suinteresuotumo pareikšti ieškinį, motyvuodamas vien tuo, kad ginčijamas sprendimas nebedarė jokio poveikio tuo metu, kai jis nagrinėjo ieškinį dėl panaikinimo, ir kad apeliantė neįrodė, jog sumokėjo antidempingo muitus pagal šį reglamentą.
- 52 Iš tiesų konstatuodamas, kad nebebuvo reikalo nagrinėti antrojo ir trečiojo pagrindų, Bendrasis Teismas pasirėmė penkiais motyvais, būtent: pirma, noras prisiteisti bylinėjimosi išlaidas negali būti laikomas apeliantės suinteresuotumo išlaikymo pareikšti ieškinį pateisinimu (skundžiamo sprendimo

52 punktas), antra, tariamai pernelyg ilga šio proceso trukmė taip pat negalėjo pateisinti jos suinteresuotumo išlaikymo pareikšti ieškinį (skundžiamo sprendimo 53 punktas), trečia, apeliantė neįrodė, kad pagal ginčijamą reglamentą sumokėjo antidempingo muitus, o antidempingo muitai, kuriuos sumokėjo jos dukterinės įmonės, buvo sumokėti ne pagal ginčijamą reglamentą, o pagal jį iš dalies pakeitusį Reglamentą Nr. 695/2006 (skundžiamo sprendimo 54 ir 55 punktai), ketvirta, pažeidimai, kurie darė poveikį ginčijamajam reglamentui, negalėjo pasikartoti nepriklausomai nuo bylos aplinkybių (56–58 punktai) ir, penkta, argumentai, susiję su apeliantės reputacijos atkūrimu, nebuvo pagrįsti (59 punktas).

- 53 Be to, pažymėtina, kad šio sprendimo 54 punkte Bendrasis Teismas teigė, kad Reglamentas Nr. 695/2006 nustatė naują normalią vertę ir ją palygino su eksporto kaina, todėl padarė išvadą, kad apeliantė nebebuvo suinteresuota pareikšti ieškinį, kiek jis grindžiamas antruoju ir trečiuoju pagrindais, susijusiais atitinkamai su ginčijamajame reglamente padarytomis klaidomis dėl normalios vertės nustatymo ir jos palyginimo su eksporto kaina, nesant jokio prašymo grąžinti pagal pastarąjį reglamentą sumokėtus muitus.
- 54 Taigi, Bendrasis Teismas teisingai padarė tokią išvadą, nes, kaip savo išvados 99 punkte pažymėjo generalinė advokatė, apeliantė neįrodė, jog, remdamasi aktu, kurį ji laikė neteisėtu, per trejų metų laikotarpį nuo pranešimo apie skolą muitinei dienos, numatytos 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1), 121 straipsnio 1 dalies a punkte, paprašė muitinės tarnybų grąžinti atitinkamas sumas (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 67 punktą ir 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 188 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 55 Iš to matyti, kad, priešingai, nei grįsdama savo šio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtą dalį teigia apeliantė, skundžiamas sprendimas leidžia suprasti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas šioje byloje neperėmė svarstymų, pateiktų iš 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adepteck Precision / Taryba* (T-299/05, EU:T:2009:72) 56 ir 57 punktuose.
- 56 Taigi, pirmojo pagrindo ketvirta dalis taip pat turi būti atmesta kaip nepagrįsta, todėl reikia atmesti visą šį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 57 Savo antrajame pagrinde apeliantė kritikuoja skundžiamo sprendimo 162, 163, 168, 169 ir 170 punktus, kuriais Bendrasis Teismas atmetė jos ieškinio dėl panaikinimo penktąjį pagrindą, pagal kurį priežastinis ryšys tarp Pakistano kilmės medvilnės patalynės importo ir Sąjungos pramonės patirtos žalos šioje srityje ginčijamas, viena vertus, nes ši pramonė persiorientavo į aukštos kokybės produktų gamybos sektorių, ir, kita vertus, padidėjo Turkijos gamintojų, susijusių su Sąjungos gamintojais, importas.
- 58 Savo antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktus, kai jis skundžiamo sprendimo 162 ir 163 punktuose nusprendė, kad Sąjungos pramonės persiorientavimas į aukščiausios klasės produktų gamybos sektorių negalėjo būti laikomas galinčiu paneigti priežastinį ryšį tarp Pakistano kilmės medvilnės patalynės importo ir šios pramonės patirtos žalos, nepaisant to, kad ginčijamo reglamento 92 ir 112 punktų konstatuojamosiose dalyse buvo konstatuota, jog šiame sektoriuje pardavimo apimtys buvo mažesnės. Ji priduria, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai neatsakė į jos argumentus, pagal kuriuos Sąjungos pramonės persiorientavimas jau buvo pradėtas iki tiriamojo laikotarpio pradžios.

- 59 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 168 punkte Bendrasis Teismas iškreipė ginčijamajame reglamente nurodytas aplinkybes, kai padarė išvadą, kad institucijos konstatavo, jog tam tikri ryšiai tarp Sąjungos ir kitų šalių pramonių patys savaime nereiškė, kad jos žinojo apie gamybinės veiklos perkėlimo strategiją, nors ginčijamo reglamento 109 konstatuojamoje dalyje buvo nustatyta, kad egzistuoja ryšių tarp Sąjungos ir Turkijos pramonių, taip pat tam tikra integracija šios pramonės rinkoje, o tai rodo, jog egzistuoja Sąjungos pramoninės veiklos perkėlimo į Turkiją strategija.
- 60 Apeliantė priduria, kad, kiek tai susiję su skundžiamo sprendimo 169 punktu, Bendrasis Teismas iškreipė faktus, manydamas, kad ji teigė, jog Sąjungos pramonės medvilnės patalynės gamybos vietos perkėlimas į kitas šalis panaikino priežastinį ryšį tarp šios pramonės patirtos žalos ir Pakistano kilmės importo. Be to, ji teigia, kad Bendrasis Teismas nemotyvavo skundžiamo sprendimo 170 punkte nurodyto teiginio, kad ginčijamo reglamento 109–111 konstatuojamosios dalys aiškiai parodė, kad Taryba pakankamai teisiškai įvertino atitinkamų prekių importo iš Turkijos poveikį. Pagaliau ji teigia, kad skundžiamame sprendime taip pat neanalizuojamas bendras Sąjungos pramonės persiorientavimo į aukščiausios klasės produktų gamybos sektorių ir Turkijos gamintojų, susijusių su Sąjungos pramone, padidėjusio paralelinio importo poveikis.
- 61 Taryba ir Komisija ginčija apeliantės argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 62 Primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją faktinių aplinkybių ir įrodymų iškreipimas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos dokumentų, nesant reikalo atlikti naujų šių aplinkybių vertinimo (2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Photo USA Electronic Graphic / Taryba*, C-31/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:390, 52 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 63 Be to, pagal taip pat suformuotą jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje ir konkrečiai prekybos apsaugos priemonių srityje Sąjungos institucijos turi didelę vertinimo diskreciją, atsižvelgdamos į ekonominių ir politinių situacijų, kurias turi išnagrinėti, sudėtingumą. Kiek tai susiję su tokio vertinimo teismine kontrole, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 1987 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Nachi Fujikoshi / Taryba*, 255/84, EU:C:1987:203, 21 punktą; 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (Kinija)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 68 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 64 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad Bendrojo Teismo atliekamas įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, tikrinimas nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis tų institucijų vertinimą. Šis tikrinimas nedaro poveikio plačiai šių institucijų diskrecijai prekybos politikos srityje, nes jame siekiama tik nustatyti, ar tie įrodymai gali pagrįsti institucijų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, jų patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (Kinija)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 69 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 65 Šioje byloje ir, kiek tai susiję su kaltinimu dėl iškreipimo, kuriuo apeliantė remiasi grįsdama antrojo pagrindo, susijusio su skundžiamo sprendimo 162 ir 163 punktais, pirmą dalį, dėl pirmesniame punkte pateiktų svarstymų pažymėtina, kad ginčijamo reglamento 92 ir 112 punktuose nustatyta, viena vertus, jog „[Sąjungos] pramonė buvo priversta pereiti į prekybos vertingesniais produktais nišą, kadangi jos pardavimus didelės apimties masinėje rinkoje išstūmė importas iš pigios produkcijos šalių“ ir, kita vertus, kad „[d]augelis [Sąjungos] gamintojų turi skirtingas produktų linijas skirtingiems rinkos

segmentams. Aukščiausios rūšies produkcija neša didelį pelną, tačiau jos parduodam[i] tik labai nedideli kiekiai. Kad galėtų maksimaliai panaudoti pajėgumus ir padengti fiksuotas gamybos išlaidas, [Sąjungos] pramonei taip pat reikia parduoti daug produktų mažesnės kainos rinkos segmente. <...> Atsižvelgiant į bendrą vartojimo padidėjimą, kuris neapsiriboja konkrečiu rinkos segmentu, paklausos padėtis [Sąjungoje] negali būti vertinama kaip [panaikinanti] priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina iš Pakistano ir [Sąjungos] pramonės patirtos žalos“.

- 66 Priešingai, nei teigia apeliantė, skundžiamo sprendimo 162 punktą, pagal kurį Sąjungos pramonei padaryta didelė žala negali būti paaiškinama tariama paklausos aukščiausios klasės gaminių sektoriuje stagnacija ta dalimi, kuria paklausa Sąjungoje padidėjo visuose sektoriuose, niekaip neprieštarauja ankstesniame punkte nurodytoms konstatuojamosioms dalims, todėl ši kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 67 Kiek tai susiję su kaltinimu dėl skundžiamo sprendimo 163 punkto, pažymėtina, kad vien skundžiamo sprendimo 162 punkte nurodyto motyvo pakanka, kad būtų galima atmesti apeliančios kaltinimą.
- 68 Darytina išvada, kad ši kaltinimą reikia atmesti kaip neveiksmingą. Todėl antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.
- 69 Kiek tai susiję su antrojo pagrindo antra dalimi dėl skundžiamo sprendimo 168–170 punkto, pažymėtina, kad ginčijamo reglamento 109 ir 111 konstatuojamose dalyse Taryba pažymėjo, kad Sąjungos ir Turkijos pramonės buvo susijusios, tarp jų buvo tam tikra rinkos integracija bendrovių tarpusavio prekybos forma, o tai perša mintį, kad sprendimas importuoti iš šios šalies nėra susijęs su kaina. Ji padarė išvadą, kad importas iš kitų trečiųjų šalių, neskaitant Pakistano, negalėjo paneigti priežastinio ryšio tarp importo, kurio kilmės šalis yra Pakistanas, vykdomo dempingo kainomis, ir Sąjungos pramonei padarytos žalos, nes iš šių kitų trečiųjų šalių pramonės pagamintų prekių kainos buvo didesnės už Pakistano pramonės produktų kainas.
- 70 Kiek tai susiję, pirmiausia, su skundžiamo sprendimo 168 punktu, pagal kurį tai, „kad institucijos konstatavo, jog tam tikri ryšiai tarp Sąjungos ir kitų šalių pramoninių patys savaime nereiškė, kad jos žinojo apie veiklos perkėlimo strategiją [siekiant Sąjungos pramonės veiklą perkelti kitur]“, neįrodyta, kad Bendrasis Teismas iškraipė ankstesniame punkte nurodytas aplinkybes, nes vien išvados dėl ryšių tarp Sąjungos pramonės ir Turkijos pramonės buvimo ir prekių importo, kuris nėra motyvuotas vien kaina, nepakanka, siekiant įrodyti savanoriško Sąjungos pramonės veiklos vietos perkėlimo strategiją, kuri paneigtų žalą, šiai pramonei padarytą importo, kurio kilmės šalis yra Pakistanas.
- 71 Taigi, remiantis šio sprendimo 62 punkte nurodyta jurisprudencija, apeliančios kaltinimą, pagrindžiantį antrojo pagrindo antrą dalį, pagal kurią Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 168 punkte iškraipė jam pateiktus faktus, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 72 Kiek tai susiję su kaltinimu dėl skundžiamo sprendimo 169 punkto, kuriame taip pat teigiama, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam vertinti pateiktus faktus, pažymėtina, jog savo Bendrajam Teismui pateikto ieškinio dėl panaikinimo 172 punkte apeliantė patvirtino, kad „ta dalimi, kuria nedidelių [Sąjungoje] vykdomos veiklos rinkos dalių praradimą kompensavo importo iš perkeltų veiklos vietų, kurias kontroliavo [Sąjungos] pramonė, rinkos dalių padidėjimas, bet kokią galimą žalą [Sąjungos] pramonei padarė ne importas iš Pakistano, bet [Sąjungos] gamintojų sprendimas pasinaudoti gamyba jų kontroliuojamuose ofšoriniuose fabrikuose, siekiant pagaminti patalynę už mažą vertę ir ją parduoti [Sąjungoje]“.
- 73 Taigi, priešingai, nei šiame kaltinime teigia apeliantė, ankstesniame punkte minėtuose svarstymuose ji neigė priežastinį ryšį tarp šios pramonės patirtos žalos ir importo, kurio kilmės šalis yra Pakistanas.
- 74 Vadinas, pirmąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 75 Dėl trečiojo kaltinimo, kurį apeliantė pateikė, grįsdama savo antrojo pagrindo antrą dalį, reikia laikyti, kad skundžiamo sprendimo 170 punkte nuspręsdamas, kad iš ginčijamo sprendimo 109–111 punktų buvo matyti, jog Taryba pakankamai teisiškai įvertino iš trečiųjų valstybių, įskaitant Turkiją, atitinkamų importuojamų prekių poveikį, ir kad, nedarydama akivaizdžios klaidos, ji galėjo daryti išvadą, kad sąlygiškai padidintos iš šių šalių importuojamų prekių kainos, palyginti su importu, kurio kilmės šalis yra Pakistanas, prieštarauja tam, kad importas, kurio kilmė yra trečiosios šalys, panaikintų minėtą priežastinį ryšį, Bendrasis Teismas tinkamai motyvavo sprendimą.
- 76 Iš tiesų pažymėjęs, kad apeliantė nepateikė jokie įrodymo, galinčio paneigti šį priežastinį ryšį, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba, vertindama faktus, nepadarė jokios akivaizdžios klaidos ir kad ginčijamame reglamente nurodytos aplinkybės pakankamai įrodė tokio priežastinio ryšio buvimą.
- 77 Vadinas, šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 78 Pagaliau dėl kaltinimo, kad nebuvo padaryta bendra kitų veiksmų analizė, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 178–181 punktuose motyvavo priežastis, dėl kurių jų analizuoti nereikia, o apeliantė savo apeliaciniame skunde nepaaiškino, kodėl mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 79 Taigi, šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepriimtina, o antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.
- 80 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas, o visas apeliacinis skundas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 81 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 82 Kadangi Taryba ir Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir *Gul Ahmed* pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Gul Ahmed Textile Mills Ltd* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.